

[Rasting.]
 pct., i de lidt mindre banker 2 pct. og i de mindste 1 pct. af gældsforpligtelserne som minimum. Man arbejder i øjeblikket med de pct., men nu skulle det altså være meningen, at dette tal, som det blev antydnet, skulle kunne sættes op på mellem 2 og 10 pct. Ministeren skal efter indgaven indstilling fra Danmarks Nationalbank og efter forhandling med Danske Bankers Fællesrepræsentation kunne ændre den i stk. 3, 1. punktum, nævnte procentsats, som altså lyder på 2, til mellem 2 og 10 pct., men ændringen skal ikke kunne finde sted med mere end 1 point pr. kalendermåned og kun efter et forudgående varsel på mindst en måned. For hvert point, denne procentsats ændres, skal den for de særlige tillægsmidler nævnte procentsats varieres med 5 pct. i takt hermed.

Jeg deler de betæneligheder, som hidtil er fremsat mod denne paragraf. Jeg vil først og fremmest fremhæve, at det drejer sig om en bemyndigelseslov på det pengepolitiske område, for det andet at det er en pengepolitisk nydannelse, vi står overfor. Jeg vil fremdeles have lov til at fremhæve, at når man bruger udtrykkene „indstilling fra Danmarks Nationalbank“ og „forhandling med Danske Bankers Fællesrepræsentation“, er det formentlig lovforslagets mening, at ministeren skal følge Danmarks Nationalbanks indstilling, hvorimod ministeren ikke er forpligtet til at følge det standpunkt, som Danske Bankers Fællesrepræsentation måtte indtage. Altså: udtrykket „indstilling“ i modsætning til „forhandling“ må naturligt føre hen på en sådan fortolkning — og jeg vil gerne høre den højtærede ministers udtalelse på dette punkt.

Men hvad enten det nu fortolkes på den ene eller den anden måde, er det — som jeg siger — en bemyndigelseslov på et nyt pengepolitisk område, som kan give mulighed for nye restriktioner indenfor pengepolitikken. Jeg deler den betragtning, som er fremført af den ærede ordfører for partiet Venstre, det ærede medlem hr. Niels Eriksen, og som han støtter på en udtalelse forskellige steder i dagspressen — den findes dagbladet „Børsen“ for 30. november og i en leder i „Dagens Nyheder“ for 2. december — at hvis man tænker sig, at dette

skal aflaste en diskontoforhøjelse el. lign., er det i hvert fald et dårligt middel, for ved diskontoforhøjelsen sætter man dog prisen på kreditmidlerne op, men her ville resultatet blive, at man får samme efterspørgsel efter bankkredit, men mindre udbud, således at der altså åbnes mulighed for en kvantumsrestriktion i stedet for en naturligere stramning, hidført ved højere pris på kreditmidlerne.

Jeg vil også fremhæve de betæneligheder, som den højtærede minister i sin fremsættelse allerede har været inde på. Man får jo af ministerens ord det indtryk, at Danske Bankers Fællesrepræsentation kun med betænelighed har bøjet sig på dette punkt, og dette er — siger ministeren —

„i og for sig forståeligt; thi en skærpelse af kravene til likviditeten vil i visse tilfælde måske kunne berede bankerne eller rettere deres lånekunder vanskeligheder.“

Altså — man forstår, at der her er et punkt i disse interessante forhandlinger, hvor man i sidste øjeblik med betænelighed har bøjet sig. Man henviser fra ministeriets side til, at man har lignende bestemmelser i udlandet; der nævnes en række lande: Sverige, Holland, Vesttyskland, USA og Canada. Jeg vil meget gerne have, at den højtærede minister under udvalgsforhandlingerne giver nærmere oplysninger om, hvorledes reglerne er i disse lande, for det er altid svært at danne sig et indtryk blot på grundlag af en henvisning på to linier, løsrevet fra den materielle sammenhæng. Jeg synes nemlig, det må være af betydning at blive klar over, hvorledes det er ordnet, og hvorledes den pågældende ordning har virket i disse lande.

Jeg vil altså gerne understrege, at man på forhånd må stille sig betænelig med hensyn til dette punkt.

Ligeledes vil jeg angående maksimeringsbestemmelsen i § 12 fremhæve, at det har min sympati, at man ved beregningen skal være berettiget til — som Danske Bankers Fællesrepræsentation har ønsket det — at bortse fra kommunegaranterede lån o. lign., således som der nærmere redegøres for det i den højtærede ministers fremsættelse.

Endelig kan jeg ikke tilbageholde et enkelt juridisk hjertesuk med hensyn til de strafferetlige bestemmelser. Jeg ved ikke,